

på slottet

Med en hel del litrar från den nyutkomna musikassetten "I den sköna Vingåkersbygden" spelade folkmusikgruppen Stammings upp i Säfstaholms slott häromkvällen.

* Det blev en spelglädjens afton, där publiken trivdes - så var det också en samspelt grupp av spelemän som framförde skön varierande folkmusik. Inte minst av välkända namn som August Widmark och Carl August Lindblom.

Meningen var förstås att musikkvällen skulle hållas utomhus. Men det myckna regnandet omöjliggjorde det, och skrämde säkert bort en storpublik. Dock samlades 50-talet åhörare i slottet, där Simmings snart nog såg till att skapa den rätta stämningen med sin musik.

En effektfull inledning blev det med en visa från Sörmland, som "Pär Furå" lockade fram på en liten spelppa. Sedan drog hela musikgruppen igång med en snöa och ea låt kallad "Farsans testamente", båda från Jämtland och komponerade av Söfen Ohlssons far. Med en vals spelade Arne Blomberg, Bernt Olsson, Marianne Skagerlind-Furå, Sören Ohlsson och Per Furå sig så in i de här bygderna.

De berättade mellan låtarna kortfattat om de kända spelmännen August Widmark, som under sin livstid blev en mytomspunnen och mycket ansedd spelman, och Carl August Lindblom. Även Anders Petter Andersson, fiolspelare och folkskollärare i Vingåkers socken, hedrades med exempelvis "Stursk drängvisa" - en vacker sentimental låt.

Gott humör

Bernt Olsson tog fram en gammal stråkarpan, med sina strängar av hästtagel, och spelade en ålderdomlig polska. På svensk säckpipa framförde Per Furå en marsch, och sedan ökades stämningen ytterliggare genom en härlig schottis från Ängermanland - som gavs småtande applåder från publiken. Ja, musikkvällen fortsatte i samma stil, med rytmisk välljudande folkmusik som bjöds med gott humör.

Folkmusikgruppen Simmings bildades 1985, i samband med en utställning om Sörmländsk folkmusik under 300 år som gick runt i länet. Det är

också 300 år sedan kyrkoherde Marcus Simming (vars porträtt finns i Vingåkers kyrka) skrev en folklivsskildring om seder och bruk i Vingåker. Där nämnde han spelemän och instrument här i trakterna som annars var ovanliga på den tiden; nyckelharpa, fiol och säckpipa. Det är efter denne kyrkoherde och upptecknare som gruppen tog sitt namn Simmings. Men var och en av medlemmarna spelar även i andra konstellationer, välkända som de är inom folkmusiken i Sörmland;

Traditionellt

Sören Ohlsson har varit ordförande i Södermanlands spelmanns förbund, är nu chef för Strängnäs musiken och arbetar för Kultur i Sörmland. Arne Blomberg har också varit ordförande i länets spelmanns förbund, där han nu är hedersordförande. De övriga tre; Marianne Skagerlind-Furå, Bernt Olsson och Per Furå är alla riksspelmän.

Tillsammans som grupp har de valt att spela traditionell folkmusik. Det vill säga de gör inga ändringar, utan framför låtar från skilda tidsåldrar - vilket ger en bred repertoar. Just Västra Vingåker och Österåker är de delar av Sörmland som de finns mest spelmaterial bevarat ifrån. Mellan 500-600 uppteckningar kan härledas till Vingåkersbygden, berättade Simmings häromkvällen. Detta av upp till 6 000 uppteckningar från hela Sörmland.

Levande musik

Det Simmings framför allt vill göra är att visa de egna bygdens musikaliska tradition. Att den finns och kan föras levande. Det menar man är viktigt särskilt i en tid då så mycket musik drunknar i en globaltationell kultur. De egna rötterna är viktiga för framtiden.

Men musiken ska inte vara något museiföremål; Folkmusiken ska hållas levande, inte minst till dans och fest.

Simmings kom till Säfstaholms slott efter en veckolång turné på Island, men nu är det semestertider och spelningarna blir inte så många. I slutet av augusti. Men som sagt, musiken finns ändå att lyssna på - genom kassetten som utgetts i samarbete med kulturnämnden i Vingåkers kommun.

Text och foto:
RONNIE STJÄRNLJUS'